

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การจาริกแสวงบุญของคุณคือการจาริกแสวงบุญของสติปัญญา เป็นสิ่งนี้เองที่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ, ไม่ใช่ร่างกาย การคิดว่าตนเองเป็นร่างกายหมายถึงการห้อยกลับหัว

คำถาม: เกียรติประภพใดที่คุณได้รับจากความมโหฬารของมายา?

คำตอบ: เกียรติที่เป็นเช่นปีศาจ มนุษย์ให้เกียรติเล็กน้อยแก่ใครบางคนวันนี้ และพรุ่งนี้พวกเขาจะทำลายเกียรติของคุณคนนั้น และดูถูกดูหมิ่นเขา มายานั้นก็ได้ลบหลู่เกียรติของทุกคนและทำให้พวกเขาตกต่ำ พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีเกียรติเช่นเทพ

โอมชานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณ: ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหน? ลูกก็จะพูดว่า: พวกเรากำลังนั่งอยู่ในมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้เข้าใจคำว่า “ทางจิต” มีมหาวิทยาลัยทางโลกอยู่มากมาย แต่นี่ก็คือมหาวิทยาลัยทางจิตเดียวเท่านั้นในโลก มีผู้สอนเพียงผู้เดียว ท่านสอนอะไรแก่ลูก? ความรู้ทางจิต ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยทางจิต พาพชาลาทางจิต (สถานศึกษาเล่าเรียน) ใครเป็นผู้สอนความรู้ทางจิตแก่ลูก? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนั้นในเวลานี้ เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่สอนความรู้ทางจิตแก่ลูก และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นครูด้วยเช่นกัน พ่อทางจิตกำลังสอนลูก โอเค และแล้วอะไรจะเกิดขึ้น? ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกด้วยความรู้ทางจิตนี้ มีการก่อตั้งศาสนาเดียวและแล้วก็มีการทำลายล้างศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด เวลานั้นลูกจะมีความเชื่อมโยงไต่ระหว่างความรู้ทางจิตนี้และศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด ศาสนาเดียวที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นด้วยความรู้ทางจิตนี้ ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของโลกใช่หรือไม่? นั่นก็จะเรียกว่าเป็นโลกทางจิต ลูกเรียนราชาโยคะด้วยความรู้ทางจิตนี้ อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น อัจจะ มีการเชื่อมโยงไต่กับศาสนาอื่น? ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย เพราะเมื่อลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็ต้องการโลกใหม่ ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดจะจบสิ้นลงและเพียงศาสนาเดียวที่จะหลงเหลืออยู่ นั่นเรียกว่าอาณาจักรแห่งความสงบในโลก ในเวลานี้มีอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ของความไม่สงบ และแล้วก็มีอาณาจักรที่บริสุทธิ์ของความสงบ ในเวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน มีความไม่สงบอยู่มากมาย ทุกคนนั้นตกต่ำและตกต่ำเป็นอาณาจักรของราวันใช่หรือไม่? ในเวลานี้ลูกๆ รู้ว่าต้องมีการละทิ้งกิเลสทั้งห้าอย่างแนบแน่น ลูกจะไม่นำสิ่งเหล่านั้นไปกับลูก ดวงวิญญาณนำสันสการ์ที่ดีและไม่ดีไปกับตนเองใช่ไหม เวลานั้นพ่อกำลังบอกลูกถึงการกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีความทุกข์ในโลกที่บริสุทธิ์นั้น ใครคือผู้ที่กำลังสอนความรู้ทางจิตนี้แก่ลูก? พ่อทางจิต พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อทางจิตจะสอนอะไรแก่ลูก? ความรู้ทางจิต ไม่มีความจำเป็นสำหรับตำราใดๆ ในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ, ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คำว่า “การจาริกแสวงบุญ” นั้นดี การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นคือการจาริกแสวงบุญทางโลก ในขณะที่นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ในการจาริกแสวงบุญนั้นลูกก็ต้องเดินด้วยเท้าและใช้มือและเท้าของลูก ที่นี้ลูกไม่ต้องทำอะไร ลูกเพียงแต่ต้องมีการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะท่องทั่วไปได้ตามที่ใดก็ตาม นั่ง, เดินไปมา แต่เพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่ได้มีสิ่งใดยากลำบาก ลูกเพียงแต่ต้องมีการจดจำระลึกถึง นี่คือความจริงแท้ (reality) ก่อนหน้านั้นลูกได้ก้าวถอยหลัง แทนการคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ, ลูกคิดว่าตนเองเป็นร่างกายและดังนั้นจึงเป็นการห้อยกลับหัว การคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณคือการอยู่ในทิศทางที่ถูกต้อง เมื่ออัลล่าห์มา ท่านก็มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ โลกของอัลล่าห์นั้นบริสุทธิ์และโลกของราวันไม่บริสุทธิ์ ทุกคนนั้นเคยหมุนกลับหัวเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพียงครั้งเดียว ดังนั้นลูกคือลูกๆ ของอัลล่าห์ ลูกจะไม่พูดว่า “อัลล่าห์ฮู้” (ฉันคืออัลล่าห์) ลูกนั้นจะให้สัญญาณขึ้นไปเบื้องบนด้วยนิ้วของลูกเสมอและสิ่งนี้พิสูจน์ว่าอัลล่าห์คือท่าน ดังนั้นอย่างแนบแน่นที่ต้องเป็นบางสิ่งอื่นที่นั่น ฉันคือลูกของอัลล่าห์นั้น, ผู้เป็นพ่อ พวกเราคือพี่น้อง การพูดคำว่า “อัลล่าห์ฮู้” นั้นก็หมายถึงพวกเราทั้งหมดคือพ่อ นั่นก็กลายเป็นสิ่งที่กลับทาง แต่ไม่เลย! มีเพียงพ่อเดียวเท่านั้น ลูกต้องจดจำท่าน อัลล่าห์นั้นบริสุทธิ์เสมอ อัลล่าห์เองนั้นนั่งที่นั่นและสอนลูก ผู้คนได้อยู่อย่างสับสนอย่างยิ่งเกี่ยวกับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวาไซใหม่ ใครได้ให้สถานภาพนั้นกับกฤษณะ? ชีวาบา ครีกฤษณะคือเจ้าชายองค์แรกของสวรรค์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้โชคของอาณาจักรแก่ผู้นี้ ครีกฤษณะคือเจ้าชายอันดับหนึ่งของโลกใหม่ของสวรรค์ที่พ่อท่านก่อตั้งขึ้น พ่อท่านที่นั่นและแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าสวรรค์ซึ่งเรียกว่าดินแดนสุขาวดี, ดินแดนของวิษณุ, เวลานั้นได้กลายเป็นอดีต และแล้วก็จะกลายเป็นอนาคต วงจรนั้นก็เฝ้าแต่หมุนไปใช่ไหม? เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้ ลูกต้องเข้าถึงความรู้และแล้วก็พอใจผู้อื่นให้เข้าถึงความรู้ ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นครู อย่าได้คิดว่าด้วยการกลายเป็นครู ลูกจะกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ ไม่เลย ด้วยการกลายเป็นครู, ลูกจะสร้างปวงประชา ยิ่งลูกให้ประโยชน์กับผู้อื่นมากมายเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น ลูกจะมีสำนึกนั้น พ่อพูดว่า: เมื่อลูกเดินทางด้วยรถไฟ ลูกก็สามารถอธิบายเข็มกลัดให้กับผู้คน: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ปลดปล่อย ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ต้องมีการจดจำผู้คนมากมาย (ในหนทางของบัดดี) พวกเขาแม้แต่พูดว่า

สัตว์ เช่น ช้าง ม้า ปลา จะเข้าลา นั่นคือการอวตาร พวกเขาเผ่าแต่กราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น พวกเขาคิดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือท่านอยู่ในทุกคน ที่พวกเขาควรจะป้อนอาหารแก่ทุกคน อัจชะ หากพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอณู และแล้วพวกเขาจะป้อนอาหารท่านได้อย่างไร? ราวกับว่าพวกเขานั้นได้สูญเสียความเข้าใจทั้งหมดนั้นไปอย่างสมบูรณ์ ลักษณะและนารายณ์และเทพาลา จะไม่ทำงานนี้ พวกเขา(ผู้ทำบักดี)จะให้อาหารแก่คนแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่งลา ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกคือนักการเมืองและนักการศาสนา ลูกรู้ว่าพวกเรากำลังก่อตั้งศาสนา มีกองทัพที่ก่อตั้งอาณาจักร แต่ลูกนั้นแฝงตัว ของลูกคือมหาวิทยาลัยทางจิต มนุษย์ทั้งหมดในโลกก็จะทิ้งศาสนาเหล่านั้นและไปบ้านของตน ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไป นั่นคือบ้านที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัย เวลานั้นลูกกำลังศึกษาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และแล้วลูกจะไปและปกครองในยุคทอง จะไม่มีศาสนาอื่นใด ได้มีการเขียนไว้ในเพลงว่า: บาบา ไม่มีใครอื่นสามารถให้เราในสิ่งที่ท่านให้แก่พวกเราได้ ท้องฟ้าและผืนดินทั้งหมดได้กลายเป็นของลูก ลูกได้กลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกเข้าใจสิ่งนี้เวลานี้ ในโลกใหม่ลูกจะลืมนี่เหล่านั้นทั้งหมด สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต(Spiritual knowledge) ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ว่า ลูกได้รับอาณาจักรทุก ๆ 5000 ปี และแล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้น วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้เผ่าแต่หมุนไป ดังนั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียน เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถจากไปได้ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกก็จะไม่สามารถไปสู่โลกใหม่ได้ มีจำนวนจำกัดที่นั่น ลูกจะไปที่นั่นและได้มาซึ่งสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ลูกทั้งหมดเหล่านี้จะศึกษาเล่าเรียน หากทุกคนจะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาทั้งหมดก็จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรในชาติเกิดต่อไปของตนด้วยเช่นกัน มีจำนวนจำกัดของผู้ที่ศึกษา มีเพียงผู้ที่ไปสู่ยุคทองและยุคเงินเท่านั้นที่จะศึกษาเล่าเรียน ปวงประชามากมายของลูกก็จะเผ่าแต่มีการสร้างขึ้น ผู้ที่มาจากหลังก็จะไม่สามารถเผาบาปของตนได้ หากดวงวิญญาณนั้นเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขาจะมีประสบการณ์ของการลงโทษและได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก จะมีการสูญเสียเกียรติ ผู้ที่ได้รับเกียรติของมายาในเวลานี้ก็จะเป็นผู้สูญเสียเกียรติ นี่คือการเสียเกียรติของพระเจ้า ที่นั่นคือการเสียเกียรติที่เป็นเช่นปีศาจ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างเกียรติของพระเจ้าหรือของเทพและเกียรติของปีศาจ พวกเราเคยเป็นผู้ที่มีเกียรติที่เป็นเช่นปีศาจ และเวลานี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีเกียรติยศที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง ด้วยเกียรติที่เป็นเช่นปีศาจ, ลูกก็ได้กลายเป็นขอทานที่สมบูรณ์ นี่คือนิยามของหนาม และดังนั้นนั่นคือการเสียเกียรติใช่ไหม? และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีเกียรติอย่างยิ่ง ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกได้รับเกียรติอย่างสูงมาก และดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามมากเช่นนั้นด้วย ทุกคนพูดว่า: ฉันต้องการจะทำให้ตนเองมีเกียรติอย่างสูงหมายความว่าฉันกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาหรือลักษณะจากนาริธรรมดา ไม่มีใครอื่นมีความเคารพที่ยิ่งใหญ่กว่าพวกเขา ผู้คนรับฟังเรื่องราวทางศาสนาของการเปลี่ยนแปลงจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ เรื่องราวของความเป็นอมตะและเรื่องราวของตาที่สามนั้นก็เป็นเช่นเดียวกัน เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกรับฟังเรื่องราวนั้น ลูก ๆ เคยเป็นนายของโลก และแล้วลูกก็ได้เผ่าแต่ลงมาขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกจะได้รับชาติเกิดอันดับหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากในชาติเกิดแรกของลูก รามทำให้ลูกมีเกียรติยศที่ราวกับทำให้ลูกเสียเกียรติ เป็นเพียงด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ไม่มีการอ้างถึงชื่อของราวัน เวลานั้นสิ่งเหล่านี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ๆ และนั่นก็ตามลำดับกันไปด้วย ลูกได้กลายเป็นผู้ที่รู้คิดทุก ๆ วงจรในวิธีนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก มายาทำให้ลูกสับสน และแล้วลูกก็ลืมนี่ที่จะจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้ากำลังสอนลูก เวลานั้นท่านได้กลายเป็นครูของเรา แต่แม้กระนั้นบางก็ยังขาดเรียนและไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขามีนิสัยของการเร่ร่อนจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง ผู้ที่ไม่ได้ให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของเขาก็ได้รับมอบหมายงาน พวกเขานั้นก็ทำงานชักรีดลา ไม่มีความจำเป็นที่จะศึกษาเล่าเรียนลา ในงานนั้น ในธุรกิจผู้คนก็ได้กลายเป็นอภิมหาเศรษฐี พวกเขาไม่สามารถจะกลายเป็นผู้ที่มีมั่งคั่งอย่างยิ่งด้วยการทำงาน พวกเขาได้รับเงินเดือนที่ตายตัวสำหรับสิ่งนั้น การศึกษาของลูกเป็นไปสำหรับอำนาจในการปกครองโลก ที่นี้ลูกพูดว่าลูกคือผู้อาศัยของบาร์ต และแล้วภายหลังลูกก็จะเรียกได้ว่าเป็นนายของโลก ที่นั่นไม่มีศาสนาอื่นใด นอกจากศาสนาเทพเท่านั้น พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นลูกต้องทำตามการกำหนดของท่าน ขออย่าได้มีวิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสใดในลูก วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้เลวร้ายอย่างยิ่ง สุขภาพของผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาหาคะนั้นก็เผ่าแต่เสื่อมโทรมลง พวกเขาสูญเสียพลังกำลังของตน กิเลสของตัณหาหาคะนั้นได้จับลั่นพลังกำลังทั้งหมดของลูกอย่างสมบูรณ์ ผลที่ตามมาของสิ่งนั้นก็คือช่วงชีวิตของลูกก็ได้เผ่าแต่สั้นลงมากขึ้น ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ขี้แหวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส(โศค) ผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาหาคะคือผู้ที่ขี้แหวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัสและกลายเป็นผู้ที่ไร้ครภย์ ไม่มีกิเลสใด ๆ ที่นั่น ดังนั้นโยคินันมีพลานามัยดีเสมอ และช่วงชีวิตของเขานั้นคือ 150 ปี ความตายไม่ได้มาหาใครที่นั่น พวกเขาถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ได้เคยมีการถามบุคคลว่า เขาต้องการความสุขก่อนหรือความทุกข์ก่อน มีคนบอกเขาให้ตอบว่าเขาต้องการความสุขก่อนเพราะเมื่อเขาไปสู่ความสุข ความตายจะไม่มาหาเขาที่นั่น ความตายไม่สามารถแทรกตัวเข้าไปอยู่ในนั้นได้ พวกเขาได้ทำ

เรื่องราวทางศาสนาเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่ออธิบาย: เมื่อลูกอาศัยในดินแดนแห่งความสุข ก็ไม่มีความตายที่นั่น ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น และแล้วเมื่อลูกได้กลับมาเติมไปด้วยกิเลส ความตายก็มาหาลูก พวกเขาได้ทำเรื่องราวทางศาสนามากมายอย่างยิ่ง ที่ว่าความตายนั่นได้พาใครบางคนไป และสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าเรื่องเล่า มีเรื่องราวมากมายที่เป็นไปเพียงแต่ทำให้หวนหวน เวลานี้พ่ออธิบาย: ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ช่วงชีวิตของพวกเขานั้นยืนยาวและพวกเขาคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขานั้นเต็ม 16 องศา และแล้วองศานั้นก็ลดลงไปที่ละน้อยจนกระทั่งไม่มีองศาหลงเหลืออยู่ “ฉันนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใดๆ” มืดครึ้มของลูกๆ ที่เรียกตนเองว่า “นิรคุณ” (ไม่มีคุณธรรม) พวกเขาพูดว่า: พวกเราไม่มีคุณธรรม ทำให้พวกเราไม่มีคุณธรรมเกิด! ทำให้พวกเราเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมเกิด! เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ทุกคนก็ต้องตายอยู่แล้ว จะไม่มีผู้คนมากมายนักในยุคทอง ในเวลานี้มีผู้คนอยู่มากมายที่นี่ ทารกก็ถือกำเนิดขึ้นมาด้วยพลังโยคะเช่นกัน ที่นี้ผู้คนก็เฝ้าแต่มีลูกๆ มากมายอย่างยิ่ง พ่อยังคงพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อสอนลูกและลูกก็จดจำครูผู้สอนลูก ลูกรู้ว่าชิพบาคากำลังสอนลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าท่านกำลังสอนอะไรแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับพ่อและครู ความรู้ที่สูงส่งอย่างยิ่ง ในเวลานี้คือชีวิตนักเรียนสำหรับลูกๆ ทั้งหมด ลูกเคยเห็นมหาวิทยาลัยที่ซึ่งเด็ก วัยรุ่นและคนแก่ทั้งหมดนั้นศึกษาด้วยกันไหม? เป็นเพียงในโรงเรียนเดียวเท่านั้นที่มีครูผู้เดียวสอนทุกคน และที่ซึ่งบราห์มาตัวท่านเองกำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน เป็นความมหัศจรรย์ ชิพบาคากำลังสอนลูก บราห์มานี้ก็กำลังรับฟังด้วยเช่นกัน เด็กๆ และคนแก่ใครก็สามารถศึกษาเล่าเรียนที่นี่ ลูกเองกำลังศึกษาความรู้ด้วย เวลานี้ลูกได้เริ่มที่จะสอนผู้อื่น แต่ละวันที่ผ่านไปเวลาก็เฝ้าแต่สั้นลง เวลานี้ลูกได้เข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าวงจรของ 5000 ปีนี้ได้ผ่านไปอย่างไร เริ่มแรกมีศาสนาเดียว และเวลานี้ก็มีศาสนาอยู่มากมาย สิ่งนี้ไม่สามารถจะเรียกได้ว่าอำนาจในการปกครองในเวลานี้ สิ่งนี้เรียกว่าการปกครองของประชาชนโดยประชาชน แรกๆมีศาสนาที่เติมไปด้วยพลังอย่างมาก ทุกคนเป็นนายของทั้งโลก เวลานี้ผู้คนนั้นก็ได้กลายเป็นผู้ไร้ศาสนา พวกเขาไม่มีศาสนาใดๆ พวกเขาทั้งหมดมีกิเลสทั้งห้าในตนเอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จึงมีความอดกลั้น เพราะลูกจะอยู่ในอาณาจักรของราวันเพียงระยะเวลาสั้นเท่านั้น หากลูกศึกษาอย่างดีลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิรันดร์ของความสุข จดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสุขของลูกและเฝ้าแต่ลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ พ่อของดวงวิญญาณได้ให้การกำหนดแก่ลูก: โอ้ ลูกๆ ทางจิต! ลูกๆ ทางจิตได้ยื่นสิ่งนั้นด้วยอวัยวะเหล่านี้ เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณคือสาโทประธานในยุคทอง ร่างของลูกนั้นก็สาโทประธานและชั้นหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง ในเวลานี้จึงมองดูว่าลูกนั้นได้กลายเป็นอะไรด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน เวลากลางวันพวกเราอยู่ในสวรรค์และในเวลากลางคืนพวกเราอยู่ในนรก สิ่งนี้เรียกว่ากลางวันและกลางคืนของบราห์มาและของบราห์มิน ลูกนั้นเคยเร่ร่อนไปทั่วในความมืดของกลางคืนถึง 63 ชาติเกิด ลูกเคยเร่ร่อนไปทั่ว ไม่มีใครสามารถพบพระเจ้าได้ สิ่งนี้เรียกว่าเกมของเขาวงกต ดังนั้นพ่อบอกลูกถึงข่าวของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งนิสัยของการเร่ร่อนจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง และศึกษาคำสอนของพระเจ้าด้วยความใส่ใจ อย่าได้ขาดเรียน อย่างแน่นอนจนกลายเป็นครูเหมือนพ่อ ศึกษาและแล้วก็สอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน
2. รับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริงและกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ลูกต้องทำให้ตนเองมีเกียรติเช่นนี้ด้วยตัวลูกเอง อย่าได้ตกภายใต้อิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้าย (กิเลส) และเหตุนี้เองจึงสูญเสียเกียรติของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ และด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจของลูกในสายใยและความสัมพันธ์กลับมาถูกร้อยอยู่ในลูกประจำ

ยุคแห่งการบรรจบพบกันคือยุคแห่งความพอใจ ผู้ที่พอใจกับตนเอง และผู้ที่อยู่อย่างพอใจเสมอในสายใยความสัมพันธ์และทำให้ผู้อื่นพอใจจะกลับมาถูกร้อยอยู่ในลูกประจำเพราะลูกประจำถูกสร้างขึ้นด้วยความสัมพันธ์ ถ้าลูกบัตไม่มีสายใยใดๆกับกันและกัน ลูกประจำไม่สามารถถูกสร้างขึ้นมาได้ ดังนั้น จึงเป็นเพชรพลอยของความพอใจและอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นทั้งหมดพอใจ ความหมายของครอบครัวคือการอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ ขออย่าได้มีรูปแบบใดของความซับซ้อน

คติพจน์: เป็นหน้าที่ของอุปสรรคที่จะมาแต่หน้าที่ของลูกคือการเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***